

תפ"ח 6482/07 - מדינת ישראל נגד בילאל שאכר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 6482-07

בפני: כב' הנשיאה רויטל יפה-כ"ז

כב' השופט א. אגנו

כב' השופט י. צלקובניק

מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד טל אדריך כהן - פמ"ד פלי"ו

נגד

בילאל שאכר (עוצר)

על ידי ב"כ עווה"ד אביגדור פולדמן, ימימה אברמוביץ

וסמא חורי

המאשימה

הנאשם

גזר דין

הנאשם נותן את דיןנו בגין רציחתה ואינוסה של רינת רואס ז"ל, לפני כ-12 שנה, וזאת לאחר שהורשע בביצוע עבירות של רצח בכוננה תחילה, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין; **AINOS**, לפי סעיף 345(א)(1) בנסיבות סעיפים 345(ב)(3) ו-(4) לחוק העונשין; **מעשה סדום** לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) ובנסיבות סעיפים 345(ב)(3) ו-(4) לחוק העונשין, תשל"ג-1977.

בהכרעת הדיון ציינו, כיצד רינת רואס, אישה צעירה כבת 20 (ילידת 25.2.85), סיימה לעבוד בחנות בגדים בקניון "אזוריאלי" בתל אביב בערב של ה-31.05.05, ושתה דרכה הביתה, לאשדוד. מנהלה, שהטייע אותה מTEL-אביב לאשדוד, הורד אותה סמוך לשעה 23:00 בצומת הרחובות שדר' בני ברית ושדר' מנחם בגין, לא רחוק מביתה, והוא החלה לצעדו לכיוון הבית. ככלא הגיעו הביתה, הוריה של רינת החלו לחושש לה; פנו לעזרת המשטרת; וארגנו קבוצת אנשים שהחלו לחפש אותה בסביבות ביתה. שתי חברות של המשפחה מצאו אותה למחרת היום בסביבות השעה 17:00, כ-18 שעות לאחר שנראתה לאחרונה על ידי המנהל, כשהיא מוטלת מתחת לשיח ללא רוח חיים.

באותה עת עבד הנאשם, תושב צפון הארץ, כפועל בפרויקט הקמת בנייני מגורים ברחוב העצמאות בשכונת "הסיטי" באשדוד בקרבת ביתה של המנוחה. הנאשם הבחן במנוחה הצועדת לביתה, אז, בניגוד לרצוניה, גירר אותה אל סבר שיחסים המצוי באתר הבניה; שם בעל אותה בכר שהחדר את איבר מינו או חפץ אחר לאיבר מינה; וביצע בה מעשה סדום בכך שהחדר את איבר מינו או חפץ אחר לפיו הטעעת שלא. המעשים, כאמור, בוצעו בניגוד לרצוניה של המנוחה, אשר נאבקה בנאשם, אך ללא הועיל. במהלך מעשיו, אף נשך הנאשם את המנוחה בשני שדייה באזרור הפטמות. בשלב כלשהו, החל הנאשם לחנק את המנוחה בכוננה לגרום למותה, בכר שלחץ בחזקה על צווארה באמצעות ידיו או באמצעות חפץ כלשהו, עד אשר נפחה את נשמה. לאחר כל זאת, נמלט הנאשם מהמקום, כשהוא מותיר את גופת המנוחה בסבר השיחסים.

הרופא המשפטי שבדק את גופתה של רינת, נטל דגימות DNA מכתמה אזרורים בגופה, כולל מהנשיקות בשני שדייה ומהמצאים שניטלו מתחת לציפורניה, וכבר בשנת 2005 נקבע על ידי המעבדה הבילוגית של המכון לרפואה משפטית, פרופיל משוער של ה-DNA של הפוגע. המשטרה דגמה עשרות אנשים, כולל פועלים רבים שעבדו בסביבה, אך לא נמצא התאמה. בדיעבד התברר, שהנאשם, אשר עבד באזרח ביום האירוע, נמלט מהמקום מיד לאחר המעשה, אך הדבר לא דוחת וכך הצליח הנאשם להימלט מאיימת הדין לאורך כמעט עשור. לא הועילה החקירה המאמצת שנעשתה לאורך כל השנים, על ידי צוותי חקירה שונים, עד שבשנת 2014 נעצר הנאשם באופן אקראי באזרע קריית-מלacci, בין אירוע אלימות כלשהו. דגימת ה-DNA שניטלה ממנו הוכנסה לבדיקה במאגר המשטרתי, ונמצא התאמה לשלווש דגימות שניטלו מגופתה של רינת המנוחה. בכך, הצלחה המשטרה לאתר, סוף סוף, את מי שהתעלל ברינת המנוחה ורצח אותה.

יש לומר, כי הנאשם דברך, עד היום, בהכחשתו את המעשים הנוראים שביצע.

הטעונים והראיות לעונש

טרם טיעוני המאשימה לעונש, העידה בפנינו **אמה של המנוחה**, הגב' ז'קלין רואס, אשר בבכי ספרה כיצד נהרסו ח' המשפחה מאז נלקחה מהם בתם הבכורה, וכי ציד לאורך תקופה של שנים, ועד למעצרו של הנאשם, הרגשה שהוא רודפת אחרי רוח רפואיים.

התובעת הגישה, בהסכמה, את **רישומו הפלילי של הנאשם**, ממנו ניתן ללמידה, כי זמן קצר לפני מעצרו, הוא נדן לעונש מאסר מוותנה של 4 חודשים בגין החזקת אגרוף ותגרה. כן, לנאשם הרשעה נוספת בגין עבירה של ביצוע עבודות ללא היתר.

גם **אבי הנאשם** העיד במסגרת הריאות לעונש. הוא סיפר על המשפחה ממנה הגיעו הנאשם, משפחה מכובדת שמעולם לא נתקלה עם המשטרה. האב אינו מאמין, וטען שלעולם גם לא יאמין, כי בנו נטל חיים.

במסגרת טיעונית לעונש, ביקשה ב"כ המאשימה המלמדה, עו"ד טל אדר-כהן, להטיל על הנאשם עונש של מאסר עולם ובמצטבר עונש של 20 שנה בגין מעשי האינוס ומעשה הסdom שביצע במנוחה (לאחר שציינה, כי להבנת התביעה, המתכם הרاءו לעבירות אלה נע בין 18 ל-24 שנים). עוד התבקשנו להטיל על הנאשם מאסר מוותנה, לחיבב את הנאשם בפיצוי המכוסים ל佗בת משפחחת המנוחה וכן לחיבבו בתשלום קנס (ביקשה גם להפעיל מאסר מוותנה של 4 חודשים, אולם לאור הרישום הפלילי נדמה שמע"ת זה אינו בר הפעלה במקרה שבפנינו). התובעת ביקשה עוד, כי נカリיז על הרצח נשוא התקין שבפנינו כריצה חריג בחומרתו.

התובעת הדגישה את חומרת המעשים; אכזריותם והשפעתם הקשה על משפחת הקרבן, כפי שהדבר בא לידי ביטוי גם בתסוקיר שהוגש עליהם וגם בעדותה של אם המנוחה. היא ציינה את הכאב והיגון שהם מנת חלקה של המשפחה מאז נלקחה מהם בתם הבכורה באכזריות כה רבה, ואת האימה שבודאי חשה המנוחה, בטרם שם הנאשם קץ לחיה. היא ביקשה למצות את הדין עד תום עם הנאשם, אשר לא התחרט על מעשיו.

התובעת הציגה פסיקה בעיירה בקשר להוצאות העונשים. כך, הפניה התובעת לע"פ 6535/01 **קוזירוב נ' מדינת ישראל** מיום 05/03; תפ"ח 7032/06 **מדינת ישראל נ' אחדוש**, מיום 08/09; 24/09/08; תפ"ח 24235-11-14 **מדינת ישראל נ' אליקים**, מיום 15/11/04.

לעומתה ביקשה ב"כ הנאשם, עו"ד ימימה אברמוביץ', ממשרדו של עו"ד אביגדור פולדמן, להסתפק בעונש מאסר עולם ולא להטיל על הנאשם עונש נוספת מצטבר. כן, ביקשה שלא להחמיר בפיצוי בו יהוב הנאשם, בשל מצבו הכלכלי הקשה. היא פירטה את נסיבותו האישיות של הנאשם; את עברו הפלילי שאינו מחמיר; גילו הצער; היוותם של ילדה פעוצה בת 3; ואת אמונהו בחפותו. לעומת זאת, די בעונש של מאסר עולם ואין להטיל עונש נוסף, בוודאי שלא יכול במצטבר, שכן גם בפסק הדין שהוצעו על ידי התביעה, הענישה הנלוית לא הייתה מחמירה, ובתי המשפט אינם נוהגים למצות את הדיון עם נאים שגוררים עליהם ענישה מצטברת למאסר עולם.

הנסוגיות הפניה לע"פ 5329/98, **דב'אני נ' מדינת ישראל**, מיום 03/02/03, ממנה ביקשה ללמידה על מידת האנושיות שיש לנוהג בה בעת גזירת הדיון, גם במקרים קשים כמו זה שבפניו, ובמיוחד כאשר מיטלים עונש נוסף על עונש של מאסר עולם. לדבריה, תמיד צריך להשאיר אופק ותקווה לעתיד.

עוד הוסיף, כי אכן, נסיבות המקרה קשות וחרומות, אך אין מצדיקות את הקביעה שמדובר ברכץ חריג בחומרתו. כל רץ הוא חמוץ, ומקרה זה אינו שונה מהקרים האחרים.

הנאשם ביקש שלא לומר מאומה בטרם יגזר דיןו.

התסוקיר על משפחת הקרבן

בנוסף לעדותה של אם המנוחה בפנינו, הגיע תסוקיר על משפחתה של רינת המנוחה, שהייתה בת הרכבה במשפחה. מובן שאת מרבית הפרטים המפורטים בתסוקיר לא נפרט, על מנת לשמור על פרטיותה של המשפחה, אך די אם נזכיר, כי מעשי של הנאשם השפיעו על המשפחה - הן הגראונית והן המורחתת, בצורה קשה ביותר.

הוריה של רינת המנוחה תיארו את בתם כבחורה יפהפייה וצנואה, דמות מרכזית ודומיננטית, מלאת שמחת חיים, אשר היו לה תכניות ללמידה קליניות תקשורתיות, להתחנן ולהקים משפחה. אירוע האונס והרצח אירע שכובע לאחר שרינט, שהזה אך השתחררה משירות לאומי, התחללה לעבוד בחנות בתל-אביב, כשהיא מלאת ציפיות ותקויות לעתיד. אף אחד לא סבר, שקיימת אפשרות בכלל, שרינת תיפגע בצורה כל כך אלימה ואכזרית.

ציין בתסוקיר, כי נסיבות הרצח מעיצימות את השלכות האובדן וחווית ההתפרקות, שכן האקריאות שלו והאוצריות שלו, לצד חוסר הוודאות לאורך השנים באשר לזהות הרוצח, כמו גם העובדה שהתרחש בסמוך לביתם, מביאות עמן התמודדות קשות ומורכבות ביותר, המתאפיינות בעיקר בתוצאות של הלם, חרדה ופחד קיומיים וקritis להאחת, של העולם המוכר והבטוח. תוצאות אלה ילו את בני המשפחה לתמיד.

כל אחד מבני המשפחה של רינת נפגע באורח קשה והושפע באופן שונה מהטראומה שחוו, וחווים עד היום, נכון רצח של רינת, האונס והנסיבות הקשוחות בהם - האב, האם, וגם האחות והאח, שהיו צעירים מרינט. התסוקיר מפרט את

הפגיעה בהם ורק נאמר, כי חייהם אינם כפי שהוא, ולמרות הזמן שחלף, אף אחד מהם לא התאושש מהאסון והוא מלווה אותו בכל רגע מחייהם. כל אחד מהם מנסה להתמודד עם האבדן בדרכו, אך הם אינם מצליחים להשתקם. כל אחד מהם מתמודד עם החלל שנוצר באופן אישי ובסגנוןו, אך האסון עדין משבש את חייהם ותפקידם.

נוכח תמונה הנזקים הקשה כפי שתואר בתסaurus, המליץ שירות המבחן על הטלת פיצוי ממשועורי לטובות בני המשפחה.

דין

מעשי של הנאשם מזעירים ועלוי לשאת בעונש חמור ביותר, ולעמדתו, יש לדzon אותו לא רק למסר עולם אלא גם, ובמצטבר, לעונש בגין עבירותimin שביצע ברינת המנוחה. ההתעללות המינית אינה "נבלעת" במעשה הרצח, וחילול גופה של המנוחה ילווה את בני משפחתה המיסרת של רינת, עד יומם האחרון.

אכן, ניתן לומר כי מדובר ב"איווע אחד", כלשון תיקון 131 לחוק העונשין, אולם **"מקום שהעבירות הנוספות הן בעלות חומרה מיוחדת ונטיות ביצוען מצריכות תגובה עונשית מיוחדת, עשויה להיות הצדקה לגזר דין בעונשים מצטברים על עונש מסר העולם, כדי לתת ביטוי לעוני עונשי הולם לחומרתן"** (ע"פ 5329/98 המוזכר לעיל, בעמ' 287).

בעבירה הרצח, העונש קבוע בחוק הוא מנדורי ואני נבחן לאור הכללים שבתיקון 113 לחוק העונשין; יחד עם זאת, כלליים אלה הם שינויו בעת גזירת העונש לעבירות האינוס ומעשה הסדום. כך ראוי שידzon הנאשם שביצע יותר מעשה חמור אחד, וכן לאפשר לו לזכות להקללה, או להפיק תועלת, מכך, שלאחר שהתעלל מינית בקורבונו, הוא אף רצח אותה ומעטה יצפה לעונש ארך בגין "המעשה הסופי". הדבר אינו הולם את כוונת החוקnik וגם לא את רוח הפסיקה לפיהן, על עבריין לתת את הדין בגין כל אחד ואחד מהמעשים והאיוועים שביצע. זהו העיקרון שצורך להנחות את ביהם"ש; רק כך יוצאה הגמול הראוי למשמעו הנאשם; רק כך ינתן המשקל הראוי לעקרונות ההרעתה - הń ההרעתה האישית והń ההרעתה הכלכלית; רק כך ינתן המשקל הנכון להגנה על שלום הציבור.

אשר לרמת הענישה בעבירות מסווג עבירותimin אוטנן ביצע הנאשם, בהן פגע קשות בכבודה ובגופה של המנוחה, ניתן להצביע על מוגע רחב של עונשים, והכל בהתאם לנטיות המקירה הקונקרטי ולנטיותיו המיוחדות של הנאשם. בנוסף לפסיקה שהוצאה על ידי הצדדים, ולמרות שלא מצאנו מקירה התואם בנסיבותיו את המקירה המזעיז שבפנינו, ניתן להפנות, בין היתר, לע"פ 6614/07 **הינדאוי נ' מדינת ישראל** (ימים 6.7.2009), אשר בביבמה"ש העליון עונש של 16.5 שנות מאסר, אשר הוטל על מערער שאנס באכזריות אישא כבת 70, תוך גרימת חבלות קשות בגופה (בצד עבירה זו, ביצע המערער, שהוא שוטר מג"ב בשירות פעיל, עבירה נוספת נסافت באותו יום, שעיה מעורב בתאונת ואימן בנסיבותיו, נושא הרכב الآخر, לבלי יתלוונו במשטרה); בע"פ 2370/06 **אוניאטוב נ' מדינת ישראל** (ימים 14.11.2007), על נסעי הרכב האחר, אשר לRICT צוין בפועל, בגין ביצוע אונס ומעשה סדום שלו באלים, כלפי מתלוננת שעבדה ביחד עם המערער בבר מסויים. הערעור על חומרת העונש נדחה ונקבע כי עונש זה **"מתבקש מיליון"**; בע"פ 2062/11 **בורדנבה נ' מדינת ישראל** (ימים 22.7.2013), אשר עונש של 17 שנות מאסר שהוטל על מערער "בגיר צעיר" שאנס וביצע מעשה סדום בקטינה, אותה פגש במסיבה בעיר מגורייה. הובהר בפסק הדין, **"כי לא נותר מקום רב להתחשבות**

בנסיבותיו האישיות של המערער, גם שעולה מהן סיפור חיים עגום ביותר". בקרה חמור במיוחד, כדוגמת האונס המזעע בגין העיר, הושטו על העברין 25 שנות מאסר לRICTO בפועל, לאחר הפחתת 5 שנים מהעונש שנגזר עליו בבית המשפט המחוזי (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל מיום 29.10.2014).

נסיף ונכין, כי לצד הפסיכה המחרירה, המחוקק קצב הצד עבירות האינוס ומעשה הסdom עונש מירבי של 20 שנות מאסר.

בנסיבות אלה אנו קובעים, כי מתוך העונש ההולם לעבירות המין בקרה שבפנינו נע בין 15 ל-20 שנות מאסר בפועל.

גזרת העונש

המדובר באחד המקרים הקשים והאכזריים שידענו. בעבירות מסווג זה יש לשים את עיקר הדגש על עקרונות הגמול וההרתעה, אשר לנسبותיו האישיות של העברין ינתן משקל מופחת. לפיכך, לאור העובדה, כי הנאשם אינו מתחרט על המיעשים וממשיך להתחחש להם, לנسبותיו האישיות או לעובדה שעברו הפלילי אינם משמעותיים, ינתנו משקל נמוך ביותר אם בכלל.

אשר לביקשת המasmaה להרץ על הרצח כחריג בחומרתו, לפי סעיף 3ב לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, תשס"א-2001, מוכנים אנו לקבל את טענת ההגנה לפיה, כל רצח הוא חריג בחומרתו. אולם יתרונו מקרים בהם בנוסף לפגיעה בערך העליון של קדושת החיים, כרוך מעשה העבירה גם בפגיעה בערכיים חברתיים נוספים המצדיקים הוקעה נספת (ר' תפ"ח 51040-11-14チャשיה, מיום 14/09/16; תפ"ח 23881-12-15 מדינת ישראל נ'チャשיה, מיום 15/12/14).
ישראל נ' חלייל, מיום 16/11/2014).

התעללות המינית שלוותה ל谋ה הרצח, התעללות שבוצעה תוך שימוש בכוח רב ומאבק בין הקורבן לרוצח, ואף נשיכתה של הקורבן - נשיכות עמוקה שהותירה סימנים גם שבועות לאחר מעשה, מצדיקים את הקביעה, כי מדובר ברצח חריג בחומרתו.

ה הנאשם רצח את רינת רואס ז"ל, לאחר שהתעלל בה מינית,Ans אותה וביצע בה מעשה סdom. תוצאות מעשיים ממשיכים להשפיע על אחרים גם הרבה לאחר סיום ביצועם. המעשים המזוויאים ממשיכים ומשפיעים על משפחתה של רינת עד היום, ולמעה, ממשיכים להשפיע על הציבור כולו, אשר נותר מזועצע והומם מהעובדה, כי מעשיים כאלה יכולים להתבצע, ועוד על סף ביתו של הקורבן התמים, האקרים.

לאור כל האמור לעיל, אנו דנים את הנאשם לעונש של מאסר עולם ועוד 20 שנות מאסר מתוכם 15 שנה במצטבר לעונש מאסר העולם.

כן, אנו קובעים, כי הנאשם יפיצה את משפחת הקורבן בסכום המכטימי האפשרי של 258,000 ₪. הפיצוי ישולם לידי הוריה של המנוחה, רינת רואס ז"ל, וזאת תוך 30 ימים.

אנו גם קובעים, כי מדובר ברצח חריג בחומרתו לפי סעיף 3ב לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, תשס"א-2001.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, א' כסלו
תשע"ח, 19 נובמבר
2017, במעמד הצדדים
ובאי-כוכם.

אריאל אגנו, שופט   יורם צלקובסקי, שופט
ר. יפה-כ"ז, נשיאה